

нага се нахвърлят върху тия, които сж ги обидили, и търсят начинъ, какъ да имъ отмъстятъ. И следъ това ще се молятъ на Бога да махне този изедникъ отъ земята, да се освободятъ отъ него. Защо да не се помолятъ за този човѣкъ да му помогне Богъ да познае любовта, да преобрази живота му? Трѣбва ли да искатъ отъ Бога да отнеме разума за този човѣкъ, да излѣе съдържанието му, да обезсмили живота му? Какво ще стане съ тѣхъ, ако другъ нѣкой се помоли и на тѣхъ да се даде сжщото нѣщо?

Нѣкои християни се хвалятъ съ това, че Господъ ги слушалъ всѣкога. За каквото се помолятъ, веднага имъ се давало. Когато казвате, че всичко, за което сте се молили, ви е дадено, то е, защото Богъ ви е далъ всичко това още като сте се родили. И сега като се молите, всичко си иде само по себе си. Веднѣжъ обещалъ, Господъ не измѣня на обещанията си. Ако нѣкой мисли, че е получилъ нѣщо, защото се е молилъ, той се лъже. Казва нѣкой: Помолихъ се и ми се даде. Обаче, следъ два-три деня пакъ се моли, но ни гласъ, ни услишание на молитвата му. Другъ казва: Помолихъ се за единъ боленъ, и той оздравѣ. — Добре, помоли се сега за другъ боленъ. — Молихъ се, но не оздравѣ. Не зная, какъ да се моля за него. — Значи, още не е дошло времето за този боленъ да му се помогне. Съ празни думи работитѣ не се уреждатъ. Мнозина казватъ, че всичко, каквото сж помислили, е станало. Има учени, които твърдятъ сжщото. Тѣ казватъ: Каквото човѣкъ помисли, всичко става. — Това е криво тълкуване на закона. Този законъ трѣбва да се изрази въ следната формула: Доброто, което човѣкъ помисли и пожелае, да стане. Тукъ законътъ е предаденъ въ положителенъ смисълъ.

Двама стари светии спорили върху въпроса, дали наистина, каквото човѣкъ помисли, може да стане. Единиятъ отъ тѣхъ настоявалъ, че каквото човѣкъ помисли, става. Другиятъ отричалъ тази теория. Единъ денъ първиятъ светия излѣзълъ изъ града да свърши нѣкаква работа. Вториятъ останалъ у дома и решилъ да наготви бобъ. Той сварилъ боба, но съзнателно не турилъ въ него соль, съ което искалъ да докаже на приятеля си, че нѣщата не ставатъ само съ мисълъ. Като се върналъ светията отъ града, седналъ съ приятеля си на обѣдъ и започналъ да яде. — Защо бобътъ е безсолень? — Нищо отъ това. Помисли само, и бобътъ ще се осоли.

Често нѣкои религиозни хора подържатъ идеята, че и